

KINH LỆ

Phùng Minh Mẫn

1. Chiều dần buông kín tâm hồn và sâu
 2. Từ nay dâng hết cho Mẹ cả buồn
 con bước vào đời đường nở
 con biết vâng lời, Mẹ dạy

vương khắp nẻo đường, ngập ngừng bước chân biết về
 hoa hy vọng tuyệt vời, nào ngờ gió mưa nơi trần
 vui trên nẻo về, để nhiều lúc cô đơn, hiểm
 biết chấp nhận thiệt thòi, Mẹ dạy biết luôn trung thành

đâu giữa nơi ngàn phương. Nhìn cuộc đời
 ai đánh rơi tá tới. Để rồi ngày
 nguy có Mẹ chở che. Vì rằng Mẹ
 với Chúa trong mọi nơi. Thì giờ Mẹ

con cứ lững lờ trôi từng giọt lê
 qua trong cuộc bể dâu nghẹn ngào tuổi
 thương con từ thuở xưa trọn đời về
 ời con tìm về đây, tìm về tình

con cứ nhẹ nhẹ rơi xót xa kiếp
 xanh trôi dạt về đâu lớn khôn cõi
 sau con vẫn trẻ thơ vẫn mong cõi
 thương cao rộng trời mây quyết tâm giữ

sương gió đâu là nhà. Ngày nào ...
 lòng vết đau nhiều ... hơn. ĐK: Lạy Mẹ
 Mẹ an ủi dẫn dò. Mẹ dạy ...
 lời ban bảo từ ... nay.

mến thương ơi! Đây là đứa con rất đơn côi đến
 nương bóng Mẹ từ nhân biết Mẹ sẽ thương đỡ
 nâng. Từng ngày nhìn con trong dòng phù hoa ngậm ngùi Mẹ
 thương thân phận lẻ loi cứ trôi vẫn
 còn trôi nổi vạt vờ. Lạy Mẹ Ma - ri - a lòng từ
 ái ôi rất bao la, hãy nghe tiếng con nài van dẫn
 con tới quê bình an. Mẹ niềm cậy trông cho hết những
 ai bước trên nẻo đường trần gian, biết
 chạy đến Mẹ thở than, phàn nàn.